

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 147**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Just nu kom det långa, trevliga brevet, tack så mycket. Mitt hade nog legat över hos Schullström på söndag, jag höll på att telefona i går och fråga om du var sjuk, men så kom jag ihåg söndagsmorningsmorgnet. Vad skulle Ahlström säga om han visste, att du skrev så långt? — Det var bra förståeligt, att du gick till honom, nog tror jag, att Lindqvist har rätt och att det bara är nerverna, men dessa Ahlströms ordinationer äro mycket klara. Friska luft och rörelse äro nog de bästa ordinationer.

Jag arbetade inte de första dagarna och då minskades trycket på hjärnan betydligt, då satte jag mig till skrivbordet åter och om två dagar kom det igen. Det svindlar, men inte farligt. Det är riktigt besvärligt, det får jag säga. Men jag ber inte så gult och mörkert ut som i Falun. snart kommer den tid, då saken hade kommit. Då se vad det blir för överraskningar. Du har rätt, att man kommer sig som ett äggskal med detta tryck på hjärnan. Tår jag göra slatta eller slatta, tänker jag, för det är som om något dropppe kunde gå sönder när som helst. — Jag hade i sinne förutninnan för tiggarbrevet skrivit till fru Montelius och fått om ett ärligt råd. Jag skrev, att jag gärna ville gå, men inte göra dumheter. Jag vill inte ha rykte om mig att vara karg och snål, men jag tyckte, att jag ödslade bort pengar hit och dit utan nytta. Det kom som från himlen i går, att hon riktigt grälade på mig för att jag någonsin gav till obekanta. Hon utbjöd mig t. o. m. att ta reda på sådana saker i ett bad i Stockholm, om jag sände henne brevet. Det tycker jag inte jag kan, men försöker nu på att sända ett tryckt svar av denna formulering till de fulliga. "Selma Lagerlöf var en ^{inbunden} ~~en~~ ^{Gransökan till} ~~en~~ ^{Byrå} för Vålgärans betens användande i Stockholm ^{den hon inte utar} ~~en~~ ^{byråns} ~~byråns~~ ^{hjälp} ~~lärmas~~ ^{inäggar} hjälpa". (eller något dgligt.) Om jag sedan sände byrån 1000 Kr. årligen ut dela ut efter bästa förstånd, så tror jag, att jag hade gjort en god affär, att nämna som Kleiderstans, att jag inte har pengar att ge bort, är inte lätt för mig. Jag är av ett blödigare lynne och jag ger bort mycket pengar.

Om det nu verkligen är så, att det är svårt att ge tiggare, som
man inte känner, borde du verkligen göra på samma sätt. Taga fri-
ningsarmén eller Fru Carlberg till dina kommissionärer. Det är ju ett
slut att inte bara vara ledare för att mötas av ett parungarna utan där-
till få höra, att man bara gör skada. Men naturligtvis måste folk av
ditt och snitt slag hjälpa de fattiga. Prut av nekta, kan man inte.

Det är långfredag idag, och Frökens har rest till kyrkan. Vä-
deret är strålande, men torrt och med kall bläst från norr. Vintern är
tydligare slut, och det är nu lätt att vara inte så mycket man behöver.
I går ~~brutade~~ vi gården första gången. Frökens komma uppstäckande, men
ännu ha vi inga blommor. Vi leva på kolokött av egen skörd, och
överhuvudtaget tror jag, att jag så småningom skall på en så mycket
naturasaker på egenbarran, att det skall visa sig lönande för mig
att äga den. I år kunde den nog komma att kosta 15000, men vänta ba-
ra. Sedan allt har kommit i skick för mer så mycket av alla slag ut ur
den. — Jag skall sända Fleming till Falun för att hos stads trädgårdsmä-
stare bli utbildad till trädgårdsmästare. Dessutom håller jag på
och bräkar för att få väg till Suoco. Energi har jag då, så att det
förlur.

Vet du, att Scheele kommer nog aldrig till Hälsö mer. Han
föreföll mig som en bruten man, då vi i julen sågo honom i
Stockholm. Och så som han gnar, kommer han nog snart att
vara slut. Narsen är ^{alltså} mycket sjuk, sade hans rykte. Han
troligen aldrig bli helt frisk. Hon var mycket förtjust i
Prostinnus Nordenson, så du var nog rätt i ditt anseende
om denna. Hon sade också, att hon inte rätt kunde göra sig
gällande, medan prästen lede. Skarskinnarens tror jag på
och Skänningarnas också. däremot inte på Kristinohammars och
Vermländningar. De gärna nog en vacker dag en Brassch, då Fryk
och Phöler och många till springa i luften, Men säg inte detta.

Tack, tack för boken från biblioteket! Tänk, jag vet
ingenting om Davida. Du vare allt förfärligt snäll om
du giriga dit. Att inte Otto skriver till mig efter en sådan
föranvaring. Jag bräkar också med Gerou för